

Mega podvod jménem Evropská unie

- CZ24 News | 22. února 2020

EU: Evropská unie je od začátku velký podvod. Mimo jiné to dokazuje kniha Skryté dějiny evropské integrace (v anglickém originále The Great Deception – Velký podvod). Autoři knihy Christopher Booker a Richarda North ukazují, že ačkoli propagátoři evropské integrace chtěli od prvopočátků vytvořit jednotný evropský superstát, tak voličům podvodně předkládali, že se má jednat jen o hospodářskou spolupráci a společný trh, aby voliči tento projekt od počátku neodmítli. Udělejme vše pro to, aby se bruselský totalitní projekt rozsypal jako domeček z karet a abychom se i my stejně jako Britové stali znovu svobodným národem. 😊

Takzvaná Monnetova metoda byla, že pod záminkou ekonomické nutnosti měla být suverenita států postupnými kroky předávána nadnárodním evropským institucím ke „stále těsnější unii“ a vytvoření jednoho státu. To nyní vidíme i v případě eura. Pro to, aby jednotná měna fungovala, chce EU vytvořit jednotné daně, jednotný silný unijní rozpočet, jednotnou sociální politiku a jednotnou centrální euro-vládu. Brusel chce postupně schlamstnout pravomoci národních států a postupně to tak dělá.

S revolučním konceptem nadnárodní vlády přišli Francouz Jean Monnet a jeho britský přítel Arthur Salter, kteří oba působili ve Společnosti národů, na níž se jim nelíbil mezivládní přístup a právo veta každého členského státu. Salter vydal v roce 1931 sbírku úvah United States of Europe, ve které nastiňoval nadnárodní evropské instituce a princip regionalismu, který měl oslabovat národní stát.

Salter v době druhé světové války pracoval v britské administrativě a Monnet se stal členem de Gaullova válečného kabinetu. Během války oba dva získávali kontakty a podporu pro integrační projekt. Salter se v USA seznámil s pozdějším státním tajemníkem Deanem Achesonem a s Paul-Henri Spaakem, kteří později sehráli v evropském projektu významnou roli. Stejně tak během války začal podporovat evropské sjednocování italský komunista Altiero Spineli.

Po válce se snažili Monnet, Salter a Spaak prosadit nadnárodní integraci nejprve skrze Marshallův plán, při kterém využívali podpory americké administrativy, a poté prostřednictvím Rady Evropy. V obou případech však převládla pro ně nepřijatelná mezivládní spolupráce. V této souvislosti je nutné připomenout postoj Winstona Churchilla, který evropskou integraci sice podporoval, ale pouze na mezivládní bázi. Navíc Velká Británie, ačkoliv se měla na evropské integraci podílet, se jí sama neměla přímo účastnit.

Počátkem nadnárodní integrace a současné Evropské unie se stal až tzv. Schumanův plán, který později vedl k vytvoření Evropského společenství uhlí a oceli. 9. květen 1950, kdy byl plán zveřejněn, se stal svátkem, tzv. Dnem Evropy. Robert Schuman, „Otec Evropy“, hlasoval jako francouzský poslanec pro Mnichovskou dohodu a byl členem Petainovy kolaborantské vlády, i když je pravda, že se později přidal k protinacistickému odboji. Ještě zajímavější je ale fakt, že Schumanův plán nebyl formulován Schumanem, ale Monnetem.

Evropské společenství uhlí a oceli mělo již všechny instituce, které později fungovaly v Evropském společenství a Evropské unii, tedy Vysoký úřad (pozdější Evropskou komisi), Shromáždění (pozdější Evropský parlament), Soudní dvůr a Radu ministrů. Úmysl vytvořit jednotný evropský superstát byl tedy zakódován již v prvopočátcích evropské integrace dle záměrů otců-zakladatelů. Praktickým vyjádřením byla nadřazenost evropského práva nad právem národním.

V souvislosti s nynějším brexitem je dobré připomenout, že Po dvou vetech prezidenta de Gaulla

dosáhla vstupu do Evropského hospodářského společenství až konzervativní vláda Edwarda Heatha, jenž byl fanatickým příznivcem vzniku evropského státu. Při referendu o setrvání ostrovního království v EHS vědomě lhal, když tvrdil, že Británie neztrácí svou suverenitu. Navíc zamlčoval nevýhodné podmínky vstupu, které mj. znamenaly faktickou likvidaci britského rybolovu tím, že byla bohatá britská loviště poskytnuta ostatním státům Společenství.

Argumenty o tom, že evropská integrace znamená pouze volný obchod, se nechala obalamutit i tehdejší ministryně Heathovy vlády Margaret Thatcherová. Pouze menšina konzervativců a labouristů podporovala vystoupení z EHS. Jedním z mála těch, kteří si uvědomovali ztrátu svrchovanosti britského parlamentu, byl Enoch Powell, v mnoha ohledech předchůdce Margaret Thatcherové. Už na konci šedesátých let upozorňoval na hrozby spojené s masovou imigrací a na úskalí politiky, která se dnes nazývá multikulturalismem. Sama Thatcherová přiznává, že Powell měl již tehdy pravdu a že ona sama byla zpočátku poněkud naivní.

Kniha Skryté dějiny evropské integrace je plná užitečných informací – je prošpikována konkrétními příklady arogance moci, nesmyslných regulací, defraudací, za které nebyl nikdo potrestán, propagandistických triků i pohrdání demokracií a právem.

Skryté dějiny evropské integrace krok za krokem odhalují velký evropský podvod, kdy byla občanům předkládána vize hospodářská spolupráce, ale za jejich zády se konstruoval jednotný evropský superstát.

Udělejme vše pro to, aby se bruselský totalitní projekt rozsypal jako domeček z karet a abychom se i my stejně jako Britové stali znovu svobodným národem. 😊

<https://www.databazeknih.cz/.../skryte-dejiny-evropske-integr...>

Radim Fiala